

na njihove mesta. Staročehi pošteno hočejo za češki narod in za državo potrebno pravično poravnano. Nemci pa si prizadevajo za svoje stališče pri tej priliki kolikor moč ugodnega priboriti, ob enem pa podpihavajo razpor med češko stranko, da bi toliko laglje zapovedovali.

Vlada se javno noče vdeleževati sedanje pravde, to pa se kaže vedno in povsod, da vladi služeče časništvo nima nikdar besede pripoznanja za Čehe, ko pa nasprotno nemško stranko vedno povzdiguje v oblake.

Dr. Rieger skušal je češko stranko zdjediniti v klicu, da mora vlada v čisto čeških okrajih pripoznati češčino kot notranji uradni jezik, Nemci pa vsled te zahteve kriče na žive in mrtve, vlada pa tihoma odbija. Rieger žuga odložiti mandat, s čemur se poravnava gotovo razbije. S tem je sedaj obestanska modrost pri kraju in vspeha mora prinesti samo dobro premišljen korak vladin v zadnjem trenutku.

Nemška. — Cesar bil je več dni na potovanju v severnih deželah in se ravnonar vrača na Nemško, potem pa gre po kratkem obiskat svojo taščo kraljico Angleško, dalje pojde v posest vzet na novo pridobljen otok Helgoland in potem gre še obiskat ruskega cara.

To obiskanje se poleg zasebnih izjav Bismarkovih, smatra za obračanje nemške politike v namen močnejšeg a prebližavanja k ruski politiki.

Pri nas seveda to ravnanje zbuja zasluženo pozornost. Vsak trezen politik se namreč vpraša, kaj nam koristi zveza z Nemško, ako postane Nemška zaveznična našega tekmovalca na Balkanu?

Da nas nemška gospodarska politika silovita oškoda, čuti vsakdo, tudi to je jasno, da k carinski borbi na izhodu hujška v prvi vrsti Nemška, in da ona porablja potem take borbe (z Romunsko in Srbsko) v to, da si poto zagotovi tje za svoje izdelke. Kaj toraj nam koristi zveza, pri kateri samo naš nemški zavezničnik pograblja dobiček na našo škodo.

Liberalni nemški listi, seveda proslavljamto zvezo, toda ne z avstrijskega, temveč z nemškega stališča.

Bolgarska. — Knez Ferdinand bival je zadnjih 14 dni v čeških kopeljah, kjer je imel priliko, slišati sveta drugih politikov o položaju njegovem.

Med tem pa so švigate vsakovrstne govorice o njegovih daljnih namenih.

Ene so trdile, da se ne vrne knez več v Bolgarsko, druge, da se vrne tje Batemberžan in proglaši neodvisnost Bolgarske, zadnji čas pa se čuje, da se te dni vrne knez preko Dunaja nazaj na Bolgarska tla. Stambulov, sedaj vsegamožni minister knezov, more se pa pri vsem tem ponašati z enim vspehom, da je namreč Sultan dovolil 3 škofijstev za Makedonijo, ako ravno so v tem soglasna vsa poročila, da je Ruska naenjala vse kriplje zabraniti, ta za Bolgarsko velepomenljiv vspeh.

Amerika nima druge vladne oblike, kot republikanske, odkar so pred nekaj meseci uporniki braziljanski cesarja Dom Pedro vjetega odposlali nazaj na Portugalsko, ako prav gotovo nihče ni imel povoda pritožiti se zoper njega, da bi bil manj puščal izvoljenim zastopnikom dežele prosto voljo, kakor, kateri koli izvoljen predsednik republike.

Pred vsem je pomisliti, da izvolitev predsednika je redkokedaj izraz proste volitve, temveč vspeh podkupovanja in pa nasilstvo onega, ki ima moč v rokah. Vse novejše dogodbe pričajo, da so si mogotci v Ameriki pot k predsedništvu pripravljali z bolj ali manj silovitim odstranjenjem svojih prednikov. Večinoma čuje se, da je bil prejšnji predsednik ali zastrupen ali vstreljen, in sledil mu je general, ki je vojno ime na svoji strani. Tako se je godilo v Sansalvador-ju in vseh drugih republikah.

Ako pa v državah toliko zgne nravnost in poštenost, da sme morilec vživati največjo čast in v rokah imeti vrhovno oblast v dotedni državi, potem ni čuda, da tudi vojaštvo le toliko časa hrani zvestobo, dokler se mu ljubi, kakor hitro pa boljše kaže, prestopi k drugemu. Dogodbe zadnjih dni, ko je vladna vojna republike Gvatemala prestopila k upornikom Sansalvadorskim, in pa ko se je vojna združenih republik argentinskih združila z uporniki in je mornarica celo streljala na vladno vojno, združenih republik, priča, kakošna gnjiloba in nenravnost vlada sedaj v novem svetu. Ne dvomimo, da se bodo posledice tega z brezverstvom gojenega nihilizma kravno maščevali nad sedaj še lepo cvetočimi državami novega sveta. Ljudstvo katero se po breznačajnosti in nezanesljivosti zametava samo, gotovo tudi propade.

Med angleško vojno pokazala se je nezdavnej enaka prikazen, koj je cel polk najboljše vojne odreklo pokorščino. Vlada odposlala ga je v daljno Kolonijo delat pokoro. Ali se pa kedaj vrne spokorjeno, je drugo vprašanje.

Najnovejše vesti.

London. — Zbornica poslancev sprejela je včeraj zakon zaradi odstopa otoka Helgoland tudi v tretjem branji brez razprave.

Bouenos Ayres (Argentinija). Vladna vojna prejela je izdatne podpore, upor je zadušen, predsednik dr. Celman se je vrnil.

Carigrad. — Telegrami došli nekaterim glavnim konzulom, potrjujejo, da se je v Meki pokazala kolera. Izmed 13 obolelih, jih je 7 umrlo.